

Kamerkoor Poco Più ontvangt u in

SALON POCO PIÙ

Mooie muziek met een goed glas wijn er bij

Werken van Ralph Vaughan Williams,
Edward Elgar, James MacMillan,
Franz Schubert en Johannes Brahms

met medewerking van
Martje van Damme, piano
Eva Marti, mezzosopraan
Jaap Kool, ceremoniemeester
Muzikale leiding: Saskia Regtering

Zaterdag 24 juni 2017, aanvang 20.00 uur
Zondag 25 juni 2017, aanvang 17.00 uur
Beide avonden in Kapel Onder de Bogen,
Parklaan 273, 6561 LA Groesbeek (Park Dekkerswald)
Entree € 20,00 (wijn inbegrepen)

PROGRAMMA

SALON POCO PIÙ

Edward Elgar
(1857-1934)

From the Bavarian Highlands
- The dance
- False Love
- Lullaby

Ralph Vaughan Williams
(1872-1958)

Three Elizabethan Part Songs
- Sweet Day
- The Willow Song
- O Mistress Mine

Johannes Brahms
(1833-1897)

Drie Duitse volksliederen
- Es steht ein Lind'
- Dort in de Weiden steht ein Haus
- Soll sich der Mond nicht heller scheinen

Franz Schubert
(1797-1828)

Ständchen

Johannes Brahms
(1833-1897)

Vier Lieder aus den Jungbrunnen
- Nun stehn die Rosen in Blüte
- Die Berge sind spitz
- Am Wildbach die Weiden
- Und geh'st du über den Kirchhof

Robert Schumann
(1810-1856)

Twee liederen op gedichten van Josph
Von Eichendorf
- Im Walde
- Mondnacht

Edward Elgar
(1857-1934)

The Wind at Dawn

James McMillan
(geb. 1959)

The Gallant Weaver

Edward Elgar
(1837-1934)

From the Bavarian Highlands
- Aspiration
- On the alm
- The Marksmen

MET MEDEWERKING VAN:

Martje van Damme, piano

Eva Marti, mezzosopraan

Jaap Kool, ceremoniemeester

TEKSTEN

EDWARD ELGAR FROM THE BAVARIAN HIGHLANDS

THE DANCE DE DANS

Come and hasten to the dancing, Kom en haast je naar het dansen
Merry eyes will soon be glancing, Vrolijk zullen ogen glanzen,
Ha! My heart upbounds! Ha, mijn hart klopt luid!
Come and dance a merry measure, Kom ga vrolijk aan de zwier,
Quaff the bright brown ale my treasure, Schat, drink van het bruine bier,
Hark! What joyous sounds! Hoor toch het vrolijk geluid!

Sweet heart come, on let us haste. Schat, kom laat ons gaan
On, on, no time let us waste, Er is al genoeg tijd verdaan
With my heart I love thee! Met mijn hart hou ik van jou!
Dance, dance, for rest we disdain. Dans, rust is echt niks gedaan.
Turn twirl and spin round again, Draai, zwier en laat je maar gaan,
With my arm I hold thee! Met mijn arm omhels ik jou!

Down the path the lights are gleaming, Verderop schijnen de lichten
Friendly faces gladly beaming Vrolijk glimmen vriend'lijke gezichten,
Welcome us with song! Heten ons welkom met hun zang.
Dancing makes the heart grow lighter, Het hart voelt licht van al het dansen,
Makes the world and life grow brighter, Heel het leven laat het glanzen
As we dance along! We dansen nog heel lang!

FALSE LOVE VALSE LIEFDE

Now we hear the Spring's sweet voice Nu horen we de zoete stem van de lente
Singing gladly through the world; Die blij over de wereld zingt;
Bidding all the earth rejoice. Aan heel de aarde vraagt zich
te verheugen.

All is merry in the field, In het veld is alles vrolijk.
Flowers grow amid the grass, Bloemen groeien tussen het gras,
Blossoms blue, red, white they yield. Blauwe, rode, witte bloemen komen op.

As I seek my maiden true, Terwijl ik mijn liefste meisje zoek,
Sings the little lark on high Zingt de kleine leeuwerik daarboven,
Fain to send her praises due. Prijst haar met zijn zang.

As I climb and reach her door,   Als ik opklim naar haar deur,
Ah! I see a rival there,   Ach! Ik zie daar een rivaal,
So farewell for evermore.   Dus vaarwel, voorgoed!

Ever true was I to thee.   Ik ben je altijd trouw gebleven,
Never grieved or vexed thee, love,   Ik heb je nooit gekweld
False, oh! False, art thou to me.   Gemeen, oh! Gemeen ben jij voor mij.

Now amid the forest green,   Nu blijf ik in het groene woud,
Far from cruel eyes that mock   Ver van wrede, spottende ogen
Will I dwell unloved, unseen.   Ik dwaal rond, onbemind en ongezien.

LULLABY   WIEGELIED

Sleep, my son, oh slumber softly.   Slaap mijn zoon, oh, sluimer zacht,
While thy mother watches o'er thee,   Terwijl je moeder over je waakt.
Nothing can affright or harm thee.   Niets kan jou bang maken of kwaad doen.
Sleep, oh! sleep, my son.   Slaap, oh! slaap mijn zoon.

Far away, zithers play,   Ver weg spelen citers
Dancing gay, calls to-day   Vrolijke dans, roept ons vandaag
Vainly play, zithers gay.   Vergeefs spel, vrolijke citers,
Here I stay all the day.   Ik blijf hier de hele dag
Happily guarding thee,   Blij bescherm ik je,
Peacefully watching thee.   Vredig waak ik over je

Sleep, my son, oh slumber softly.   Slaap mijn zoon, oh sluimer zacht,
While thy mother watches o'er thee,   Terwijl je moeder over je waakt,
Sleep, oh! sleep my son.   Slaap, oh! slaap mijn zoon.

(vertalingen: publiek domein, hier en daar
aangepast door Sascha Falkenhagen)

RALPH VAUGHAN WILLIAMS THREE ELIZABETHAN PART SONGS

SWEET DAY HEERLIJKE DAG

Sweet day! so cool, so calm, so bright,
The bridal of the earth and sky,
The dew shall weep thy fall tonight;
For thou must die.
Sweet spring!
full of sweet days and roses,
A box where sweets compacted lie,
My music shows ye have your closes,
And all must die.
Only a sweet and virtuous soul,
Like seasoned timber, never gives;
But though the whole world turn to
coal, then chiefly lives.

Heerlijke dag, zo kalm en licht vooral,
o bruid van de zon en de maan,
de dauw beweent uw avondval,
want u moet gaan.
Heerlijke lente,
vol geurige rozen en dagen,
een volle snoeptrommel zonder vragen,
mijn lied kondigt uw einde aan,
niets blijft bestaan.
Alleen een zuiver, deugdzaam hart
zal, net als droog hout, nooit versagen,
al wordt de hele wereld zwart,
leeft alle dagen.

Gedicht van George Herbert (1593-1633) (vertaling: Bavo Hopman)

THE WILLOW SONG WILGENLIED

The poor soul sat sighing
by a sycamore tree,
Sing all a green willow:
Her hand on her bosom,
her head on her knee,
Sing willow, willow, willow:
The fresh streams ran by her,
and murmur'd her moans;
Sing willow, willow, willow:
Her salt tears fell from her,
and soften'd the stones;
Sing willow, willow, willow,
Sing all a green willow
must be my garland.

De arme zat bij de esdoorn
en zuchtte bewogen,
Zing treurwilg, treurwilg, treurwilg;
Haar hand op haar boezem,
het hoofd diep gebogen,
Zing treurwilg, treurwilg, treurwilg:
De beek stroomde voorbij
en murmelde haar klacht.
Zing treurwilg, treurwilg, treurwilg
Haar tranen vielen
en weekten de stenen.
Zing treurwilg, treurwilg, treurwilg
De treurwilg
zal mijn bruidskrans zijn.

From Othello, Act IV, Scene 3 (vertaling: Bavo Hopman)
William Shakespeare (1564-1616)

○ MISTRESS MINE   ○ LIEFSTE MIJN

○ mistress mine, where are you roaming ○ stay and hear, your true love's coming That can sing both high and low: Trip no farther, pretty sweeting, Journeys end in lovers meeting, Every wise man's son doth know. What is love? 'tis not hereafter; Present mirth hath present laughter; What's to come is still unsure: In delay there lies no plenty; Then come kiss me, sweet and twenty; Youth's a stuff will not endure.	○ liefste mijn! waar zijt ge aan 't dwalen? Ik roep u reeds ontelb're malen Nu met luid, dan smachtend lied. Vliedt ge ook, meisje, op vleugelvoeten, 't Eind is toch, uw lief te ontmoeten; Welke jongling weet dit niet? Kom! de liefde kent geen 'morgen' Lach als 't tijd is, want verborgen Is ons, wat de toekomst biedt; Kom toch! uitstel baart geen rozen; Laat ons kussen, liefste, kozen, Vóór de jonkheid henenvliedt.
--	--

From Twelfth Night, Act II, Scene 3
William Shakespeare

(Vertaling: L.A.J. Burgersdijk (1828-1900))

JOHANNES BRAHMS   DRIE DUITSE VOLKSLIEDEREN

ES STEHT EIN LIND'   ER STAAT EEN LINDE

Es steht ein' Lind' in jenem Tal, Ach Gott, was tut sie da? Sie will mir helfen trauern, trauern, Daß ich mein' Lieb' verloren hab'.	Er staat een linde, ginds in 't dal, Ach god, waar dient die voor? Hij wil mij helpen treuren, treuren, Dat ik mijn liefste schat verloor.
Es sitzt ein Vöglein auf dem Zaun, Ach Gott, was tut es da? Es will mir helfen klagen, klagen, Daß ich mein' Lieb' verloren hab'.	Er zit een vogeltje op het hek, Ach god, waar dient dat voor? Het wil mij helpen klagen, klagen, Dat ik mijn liefste schat verloor.
Es quillt ein Brunnlein auf dem Plan, Ach Gott, was tut es da? Es will mir helfen weinen, weinen, Daß ich mein' Lieb' verloren hab'.	Er welt een bronnetje in het veld, Ach god, waar dient dat voor? Het wil mij helpen wenen, wenen, Dat ik mijn liefste schat verloor.

DORT IN DEN WEIDEN STEHT EIN HAUS   ZIE 'N HUIS DAAR IN DE WEIDEN STAAN

Dort in den Weiden steht ein Haus,
da schaut die Magd zum Fenster 'naus,
    Sie schaut stromauf,
    sie schaut stromab:
Ist noch nicht da mein Herzensknab?
Der schönste Bursch am ganzen Rhein,
    den nenn ich mein!

Zie 'n huis daar in de weiden staan,
Daar kijkt een meisje uit het raam!
Zij speurt de stroom af,
links en rechts:
Zij tuurt naar haar beminde slechts.
De mooiste knaap aan heel de Rijn,
Zal de mijne zijn, zal de mijne zijn!

Des Morgens fährt er auf dem Fluß,
und singt herüber seinen Gruß,
    des Abends,
    wenn's Glühwürmchen fliegt,
sein Nachen an das Ufer wiegt,
da kann ich mit dem Bursehen mein
    beisammen sein.

Des morgens vaart hij hier voorbij
En zingt dan luid zijn groet naar mij,
Des avonds,
als 't vuurvliegje vliegt,
Zijn boot dan aan de oever wiegt.
Dan kan ik met mijn vriendje fijn
Tezamen zijn, tezamen zijn!

Die Nachtigall im Fliederstrauch,
was sie da singt, versteh ich auch;
    Sie sagt: übers Jahr ist Fest,
hab ich, mein Liebster, auch ein Nest,
wo ich dann mit dem Burschen mein
    die Frohst' am Rhein!

De nachtegaal in 't bosje daar,
Wat die zo zingt, is zeker waar.
Hij ratelt: over 'n jaar is 't best,
Heb ik, mijn waarde, ook een nest.
Dan ben ik met die jongen fijn
De blijste vrouw langs heel de Rijn!

SOLL SICH DER MOND   ALS NIET DE MAAN
NICHT HELLER SCHEINEN   GAAT LICHTER SCHIJNEN

Soll sich der Mond
nicht heller scheinen
Soll sich die Sonn' nicht früh aufgeh'n
So will ich diese Nacht geh'n freien,
Wie ich zuvor auch hab' getan.

“Als niet de maan
gaat lichter schijnen,
Als niet de zon vroeg op gaat staan,
Dan wil ik deze nacht gaan vrijen,
Zoals ik eerder heb gedaan.”

Als er wohl auf die Gasse trat,
Da fing er an ein Lied und sang,
Er sang aus schöner heller Stimme,
Dass sein Herzlieb zum Bett aussprang.

Toen hij dan zo de straat betrad,
Toen hief hij aan een lied en zong,
Zijn stem klonk prachtig, was hoog en hel-
der, zodat zijn lief haar bed uit sprong.

Steh still, steh still, mein feines Lieb,
Steh still, steh still und rühr dich nicht,
Sonst weckst du Vater,
sonst weckst du Mutter,
Das ist uns beiden nicht wohlgetan.

“Sta stil, sta stil, mijn lieve vriend,
Sta stil, sta stil en roer je niet,
Want wek je vader,
want wek je moeder,
Dan zal 't ons beiden niet goed vergaan.”

Was frag' ich nach Vater,
was frag' ich nach Mutter,
Vor deinem Schlaffenster
muss ich steh'n,
Ich will mein schönes Lieb anschauen,
Um das ich muss so ferne geh'n...

“Wat vraag ik naar vader,
wat vraag ik naar moeder!
Voor 't raam, je slaapkamer
moet ik staan,
Ik wil mijn mooie lief aanschouwen,
Daarvoor moet ik zo verre gaan.”

Da standen die zwei wohl bei einander
Mit ihren zarten Mündelein,
Der Wächter blies wohl
in sein Hörnelein,
Ade, es muß geschieden sein.

Daar stonden de twee fijn bij elkander,
Hun monden vonden zacht elkaar.
De wachter blies toen
op zijn hoorntje klaar,
Adieu, de afscheidstijd is daar.

Ach, Scheiden, Scheiden
über Scheiden,
Scheiden tut
meinem jungen Herzen weh,
Daß ich mein schön Herzlieb muß
meiden, das vergeß' ich nimmermehr.

Ach, scheiden, scheiden,
steeds weer scheiden,
Scheiden doet, ja,
mijn jonge hart zo zeer.
Dat ik mijn hartelief moet mijden,
Dat vergeet ik nimmer meer.

(vertalingen: Lau Kanen)

FRANZ SCHUBERT STÄNDCHEN

Zögernd leise
In des Dunkels nächt'ger Hülle
Sind wir hier;
Und den Finger sanft gekrümmt,
Leise, leise pochen wir
An des Liebchens Kammertür.

'n Beetje aarz'lend
In de donk're avondstille
Staan wij hier;
En de vinger licht gekromd,
Zachtjes, zachtjes, kloppen wij
Aan op liefjes kamerdeur.

Doch nun steigend, Schwellend, schwellend, hebend Mit vereinter Stimme, Laut Rufen aus wir hochvertraut; Schlaf du nicht, Wenn der Neigung Stimme spricht!	Maar nu harder, Zwellend, zwellend, sterker, Met vereende stemmen, luid Roepen wij vol hoop nu uit: Slaap toch niet, Als de liefde zingt haar lied!
---	--

Sucht' ein Weiser nah und ferne Menschen einst mit der Laterne; Wieviel seltner dann als Gold Menschen, uns geneigt und hold? Drum, wenn Freundschaft, Liebe spricht Freundin, Liebchen, schlaf du nicht!	Zocht een wijze in de scharen Mensen ooit met een lantaren; Hoeveel schaarser nog dan goud Is een mens die van ons houdt? Zingt dus vriendschap jou een lied, Meisje, liefje, slaap dan niet!
--	--

Aber was in allen Reichen Wär' dem Schlummer zu vergleichen? Drum statt Worten und statt Gaben Sollst du nun auch Ruhe haben. Noch ein Grüßchen, noch ein Wort, Es verstummt dir frohe Weise, Leise, leise schleichen wir uns fort.	Maar wat heeft op heel de aarde Als de slaap dezelfde waarde? Daarom, laat ons verder zwijgen: Jij moet nu je nachtrust krijgen. Nog een woordje, nog een groet, 't Lied verstomt maar blijft hier achter, Zachter, zachter sluipen wij weer, ja, sluipen wij weer weg te voet!
---	--

(gedicht van Franz Grillparzer) (vertaling: Lau Kanen)

JOHANNES BRAHMS VIER LIEDER AUS DEM JUNGBRUNNEN.

NUN STEHN DIE ROSEN IN BLÜTE NU STAAN DE ROZEN TE BLOEIEN

Nun steh'n die Rosen in Blüte, Da wirft die Lieb' ein Netzlein aus. Du schwanker, loser Falter, Du hilfst dir nimmer heraus!	Nu staan de rozen te bloeien, Dan werpt de liefd' een netje uit, Jij, lichte fladdervlinder, Jij redt je nooit meer daaruit.
---	---

Und wenn ich wäre gefangen In dieser jungen Rosenzeit, Und wär's die Haft der Liebe, Ich müßte vergehen vor Leid.	En als ik zelf was gevangen, Geboeid door rozenbloei alom, En was 'k de slaaf der liefde, Ik kwam van ellende wel om.
--	--

Ich mag nicht sehnen und sorgen;
Durch blühende Wälder schweift mein
Lauf. Die luft'gen Lieder fliegen
Bis in die Wipfel hinauf.

Ik wil niet hunk'ren en somb'ren;
Door bloeiende bossen zwerf ik volop.
Mijn lucht'ge lied'ren vliegen
Tot in de toppen hoog op.

DIE BERGE SIND SPITZ

DE BERGEN ZIJN SPITS

Die Berge sind spitz
Und die Berge sind kalt,
Mein Schatz steigt zu Berge
Und ich in den Wald.

De bergen zijn spits
En de bergen zijn koud,
Mijn schat klimt de berg op
En ik ga naar 't woud.

Da tröpfelt das Laub
Von Regen und Thau,
Ob die Augen da tröpfeln,
Wer sieht es genau?

Daar druppelt het loof
Van regen en dauw.
Of de ogen daar drupp'len,
Wie ziet dat daar nou?

AM WILDBACH DIE WEIDEN

DE WILGEN BIJ DE STORTBEEK

Am Wildbach die Weiden,
Die schwanken Tag und Nacht.
Die Liebe von uns beiden
Hat Gott so fest gemacht.

De wilgen bij de stortbeek,
Zij zwiepen dag en nacht,
De liefde van ons tweeën
Gaf God juist rust en kracht.

Am Wildbach die Weiden,
Die haben nicht Wort und Ton.
Wenn sich die Augen besprechen,
So wissen die Herzen davon.

De wilgen bij de stortbeek,
Die hebben noch klank noch woord.
Als onze ogen spreken,
Dan zijn onze harten akkoord.

UND GEH'ST DU ÜBER DEN KIRCHHOF

ALS JIJ GAAT OVER HET KERKHOF

Und geh'st du über den Kirchhof,
Da find'st du ein frisches Grab;
Da senkten sie mit Thränen
Ein schönes Herz hinab.

Als jij gaat over het kerkhof,
Dan vind je een spitvers graf;
Daar zonk men onder tranen
Een heel lief hart pas af.

Und fragst du, woran's gestorben?
Kein Grabstein Antwort gibt;
Doch leise flüstern die Lüftchen,
Es hatte zu heiß geliebt.

En vraag je, hoe kwam 't te sterven?
Je nergens antwoord vindt;
Maar zachtjes fluistert de wind:
Het heeft al te zeer bemind!

ROBERT SCHUMANN TWEE LIEDEREN OP GEDICHTEN
VAN JOSEPH VON EICHENDORFF

IM WALDE IN HET WOOD

Es zog eine Hochzeit den Berg entlang, Ich hörte die Vögel schlagen, Da blitzten viel Reiter, das Waldhorn klang, Das war ein lustiges Jagen!	Er trok een bruidsstoet de bergwand langs, Ik hoorde de vogels zingen, Daar blonken veel ruiters, de woudhoorn klonk; Een jacht vol vrolijke dingen!
Und eh' ich's gedacht, war alles verhallt, Die Nacht bedeckt die Runde, Nur von den Bergen noch rauschet der Wald Und mich schauert's im Herzensgrunde.	En vóór ik het dacht was alles verstild, De nacht dekt weer de omgeving, Slechts van de bergen nog ruist zacht het woud En er vaart door mijn hart een beving.

(vertaling: Lau Kanen)

MONDNACHT MAANLICHT

Es war, als hätt' der Himmel Die Erde still geküßt, Daß sie im Blütenschimmer Von ihm nun träumen müßt'.	Het was als had de hemel Onze aarde stil gekust, Dat zij in bloesemschemer Nog droomt van levenslust.
Die Luft ging durch die Felder, Die Ähren wogten sacht, Es rauschten leis die Wälder, So sternklar war die Nacht.	Op 't veld streek 't windje neder, De halmen wiegden zacht, En 't lover suisde teder, Bij held'ren sterren nacht.
Und meine Seele spannte Weit ihre Flügel aus, Flog durch die stillen Lande, Als flöge sie nach Haus.	En hare vlerken spande mijn ziele wijd uiteen, Vloog door den stillen lande Als steeg zij huiswaarts heen!

(vertaling: Lau Kanen)

EDWARD ELGAR

THE WIND AT DAWN   DE WIND BIJ DAGERAAD

And the wind, the wind went out   En de wind, de wind vloog uit
to meet with the sun   voor een date met de zon
At the dawn when the night was done,   's Ochtends vroeg voor de dag begon
And he raked the clouds   En hij sloeg de wolken
in lofty disdain   krachtig uiteen
As they flocked in his airy train.   't Was een blok aan zijn luchtig been

And the earth was grey,   En de aarde was grijs
and grey was the sky,   en grijs was de lucht
In the hour when the stars must die;   In dat uur van de sterrenvlucht
And the moon had fled   En de maan was weg
with her sad, wan light,   met haar droef, flets licht,
For her kingdom was gone with night.   Met het duister verdween ze uit zicht.

Then the sun upleapt   Maar de zon sprong op
in might and in power,   met macht en vuur,
And the worlds woke to hail the hour,   En het aardrijk kwam groeten het uur,
And the sea stream'd red   En de zee werd rood
from the kiss of his brow,   door de kus van haar mond,
There was glory and light enow.   Daar was glorie en licht in 't rond.

To his tawny mane and tangle of flush   Naar haar manen geel en warrige blos
Leapt the wind with a blast and a rush;   Sprong de wind, met een stoot kwam hij
In his strength unseen,   los; in zijn blind kracht,
in triumph upborne,   en juichend vol gloed,
Rode he out to meet with the morn.   Reed hij uit, de dag tegemoet.

(gedicht van Caroline Alice Elgar-Roberts)

(vertaling: Lau Kanen)

JAMES MCMILLAN

THE GALLANT WEAVER   DE STOERE WEVER

Where Cart rins rowin' to the sea,   Waar de Cart luid naar de zee toe
By mony a flower and spreading tree,   stroomt bij bloemenpracht en breed ge-
There lives a lad, the lad for me,   boomt', is waar mijn lieve jongen woont,
He is a gallant Weaver.   hij is een stoere wever.

O, I had wooers aught or nine,
They gied me rings and ribbons fine;
And I was fear'd my heart wad tine,
And I gied it to the Weaver.

Acht, negen vrijers stonden klaar
Met ringen en linten voor mijn haar
Mijn hart zei echter "laat ze maar"
En ik gaf het aan de wever.

My daddie sign'd my tocher-band,
To gie the lad that has the land,
But to my heart I'll add my hand,
And give it to the Weaver.

Mijn vader gaf mijn huwelijkspand
aan de man die heer is van het land,
maar ik voeg bij mijn hart mijn hand
en schenk hem aan de wever.

While birds rejoice in leafy bowers,
While bees delight in opening flowers,
While corn grows green in summer
showers, I love my gallant Weaver.

In het bos zingen de vogels vrij,
in alle bloemen zoemt een bij
het graan begroet de regen blij
en ik bemin mijn wever.

(Gedicht van Robert Burns (1759-1796) (vertaling: Sascha Falkenhagen)

EDWARD ELGAR FROM THE BAVARIAN HIGHLANDS

ASPIRATION VERLANGEN

Over the heights the snow lies deep,
Sunk is the land in peaceful sleep;
Here by the house of God we pray,
Lead, Lord, our souls today.

Op de heuvels ligt een dik pak sneeuw,
Verzonken is het land in vredige slaap,
Hier bij het huis van God bidden wij
Leid, Heer, vandaag onze ziel.

Shielding, like the silent snow,
Fall his mercies here below.

Beschermend als de stille sneeuw
Daalt Zijn genade hier neer.

Calmly then, like the snow-bound land;
Rest we in His protecting hand;
Bowling, we wait His mighty will:
Lead, Lord, and guide us still.

Kalm als het door sneeuw bedekte land,
Rusten wij in Zijn beschermende hand,
Wij buigen, schikken ons naar Zijn machtige
wil. Leid ons, Heer, en blijf steeds onze gids.

ON THE ALM OP DE BERGWEIDE

A mellow bell pears near,
It has so sweet a sound;
I know a maiden dear
With voice as full and round

Een zachte klok luidt dichtbij
Hij klinkt zo aangenaam
Ik ken een lief meisje
Met een stem net zo vol en rond

A sunlit alm shines clear; Een bergwei straalt helder in de zon
With clover blossoms sweet; Met geurige klaverbloesem
There dwells my maiden dear Daar woont mijn lieve meisje
And there my love I meet. En daar ontmoet ik mijn lief

There flying with no fear Daar komen, vliegend zonder angst,
The swallows pass all day, De hele dag zwaluwen voorbij
And fast, my maiden dear, En mijn lieve meisje
Sees chamois haste away. Ziet gemzen snel wegschieten

I cannot linger here, Ik kan hier niet talmen,
I cannot wait below; Ik kan niet beneden blijven wachten.
To seek my maiden dear. Om mijn schat te zoeken,
I, to the alm, must go. Moet ik naar de bergweide gaan.

The mountain's call I hear, Ik hoor de roep van de berg
And up the height I bound; Ik moet daar naar boven
I know my maiden dear Ik weet dat mijn lieve meisje
Will mark my Juchhé sound. Mijn jodelroep zal horen.

Rejoicing come I here Met vreugde kom ik hier
My flaxen-haired sweet-heart; Mijn schat met vlasblond haar
I love thee maiden dear, Ik hou van jou, lieve meid
Nay! Bid me not depart! Zeg niet dat ik moet gaan!

THE MARKSMEN DE SCHUTTERS

Come from the mountain side, We komen van de bergflank
Come from the valleys wide, We komen van de brede valleien
See, how we muster strong, Zie met hoeveel we zijn
Tramping along! En hoe we marcheren!

Rifle on shoulder sling, Het geweer over de schouder,
Powder and bullets bring, We brengen buskruit en kogels mee
Manly in mind and heart, Manmoedig in hart en ziel
Play we our part. Doen we allemaal mee.

Sure be each eye to-day, Ieder oog moet vandaag trefzeker zijn,
Steady each hand must stay, Elke hand moet vast blijven,
If in the trial we, Als we de proef
Victors would be! Glansrijk willen doorstaan!

Sharp is the crack! 't Is done! Fel is de knal! Het is gebeurd!
Lost is the chance, or won; Kans gemist of benut,
Right in the gold is it? Recht in de roos?
Huzza! The hit! Hoera! Raak!

The sun will sink and light the west De zon gaat onder en verlicht het westen
And touch the peaks Raakt de bergtoppen
with crimson glow; met karmozijnen gloed;
Then shadows fill the vale with rust De schaduwen vullen het dal met rust
While stars look peace on all below. En de sterren zien vredig op ons neer.

In triumph then we take our way, In triomf gaan we weer op weg,
And with our prizes homeward wend; Huiswaarts met onze buit,
Through meadows sweet We laten een jubelzang schallen
with new-mown hay, Door lieflijke weiden
A song exultant will we send. met vers gemaaid hooi.

Sopranen   Altten

Carien de Broekert	Karin Cornet
Hetty Gunning	Marijke Corsten
Ellen Herberts	Marguerite Elfrink
Agnes Linders	Pauline Hermsen
Hiljon Luijmes	Marijke Kaayk
Erica Regtering	Gerdie Katier
Liesbeth van Silfhout	Rebecca Luijten
Carla van der Steen	Anke Witjes
Anja Wannet	
Elisabeth Wiersma	

Tenoren   Bassen

Martin Both	Pieter Belgers
Raymond de Glas	Sascha Falkenhagen
Remko Hemmelder	Pim de Glas
Henny Kruip	Johan Kruijt
Jos Marell	Peter de Leeuwerk
Bart van Oerle	Hilmar Meijnen
Ysbrand van der Vleugel	Marinus van der Pol

Kamerkoor Poco Più zoekt nieuwe zangers

Op 28 januari 2018 zingen we het Requiem
en de Vespers van Mozart
in de Petrus Canisiuskerk aan
de Molenstraat in Nijmegen.

The Utrecht Company of Music,
een orkest dat bestaat uit ruim 20 musici,
neemt de begeleiding voor zijn rekening
en er zullen vier solisten meewerken.

Voor het Requiem zoeken we versterking

Ben je alt, tenor of bas of ken je iemand die mee wil
doen, meld je dan aan via info@pocopiu.nl.

Je bent welkom als je alleen
met dit project mee te doen, maar je kunt ook
permanent lid worden.

We zijn in eerste instantie op zoek
naar zangers jonger dan 50 jaar, want we willen in de
toekomst nog veel mooie concerten geven.

Meer weten?

www.pocopiu.nl

Aanmelden?

info@pocopiu.nl